

– суб’єктний компонент діагностувальної компетентності включає усвідомлення та сприйняття військовими (майбутніми) педагогами як самого себе, як суб’єкта навчальної та майбутньої військово-професійної діяльності. Свідомо регулювати та управляти своєю діагностувальною діяльністю на основі усвідомлення, аналізу та оцінювання власної педагогічної діяльності.

Висновок. Визначено поняття, зміст і структуру діагностувальної компетентності майбутніх офіцерів – фахівців фізичної підготовки і спорту як їх діагностувальну готовність та підготовленість, інтелектуальну здатність, професійну, особистісну й психологічну готовність до реалізації діагностувальної функції в педагогічній діяльності шляхом використання сучасних методів, методик, технологій і засобів педагогічного діагностування.

Список використаних джерел

1. Бусел В. Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови. К., 2005. 1728 с.
2. Застело О. В. Розвиток діагностичної компетентності викладачів іноземних мов вищих військових навчальних закладів у системі післядипломної освіти. Дис. канд. пед. наук / 13.00.04 – «Теорія і методика професійної освіти». Інститут Служби зовнішньої розвідки України. Київ: Нац. ун-ет оборони України ім. Івана Черняховського, 2018. 374 с.
3. Yahunov V., Zastelo O., Svystun V., Korchynska N., Chorna O., Krykun V. Development of Foreign Language Teachers' Diagnostic Competence in the System of Military Education. *TEM Journal (Technology, Education, Management, Informatics)*. Vol. 9 (3), 2020. Pp. 1213-1220. URL: http://www.temjournal.com/content/93/TEMJournalAugust_1213_1220.pdf.

Ананійчук Б. О.

курсант Навчально-наукового інституту права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції, Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ (м. Дніпро)

Петрушин Д. В.

кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент кафедри спеціальної фізичної підготовки, Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ (м. Дніпро)

РОЛЬ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ

Ananiychuk B. O. The role of physical education in human life

Keywords: physical education, physical development, physiological data, health status, the younger generation

З відповідним розвитком самого суспільства та певних матеріальних цінностей безпосередньо розвивалася загальна і фізична культура, остання в подальшому набула статусу самостійної. Зазначимо, що ще в період

первісного суспільства вона набула не малого значення задля визначення самого цілеспрямованого характеру і певним чином використовувалася для підготовки до виконання конкретних видів діяльності. Саме в цей період і виникає один із її основних компонентів, що полягає у фізичному вихованні, безпосередньою метою якого був відповідний розвиток рухових якостей, морально-вольових, розумових та інших здібностей, а також професійно-прикладних навичок тощо.

В умовах сучасності фізичне виховання визначається певним компонентом усебічного гармонійного розвитку особистості в цілому. Адже відповідним чином являє собою систему соціально-педагогічних заходів, які спрямовані на зміцнення здоров'я та загартування організму, гармонійний розвиток форм, функцій і певних фізичних можливостей людини, а також безпосередньо здійснює функцію формування життєво важливих рухових навичок та вмінь.

На думку викладача кафедри «Спеціальної фізичної підготовки» Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ Петрушина Д., фізичне виховання виконує завдання, які пов'язані із створенням оптимальних умов задля забезпечення оптимального фізичного розвитку особистості, збереження її здоров'я, отримання знань про особливості організму, фізіологічні процеси в ньому, набуття санітарно-гігієнічних умінь та навичок догляду за власним тілом, а також підтримання і розвиток його потенціальних можливостей. На його думку, спорт дійсно допомагає людині не хворіти, адже він певним чином являється як профілактикою кардіо-судинних хвороб, а регулярні заняття фізкультурою сприяють безпосередньому відмовленні від куріння та алкоголю, а також виключають можливості отримання проблем ожиріння [1]. Дана думка є дуже доцільною, адже справді регулярні заняття спортом надають певної можливості уникнути не бажаних наслідків та проблем із здоров'ям і саме тому роль фізичного виховання в житті кожної людини займає не останнє місце.

Доцільним є зазначити те, що відповідна теорія і практика фізичного виховання певним чином спирається на дані фізіології. Безпосередня фізіологічна наука умовно кажучи озброює методику та саму теорію фізичного виховання певними закономірностями розвитку організму людини, правильного врахування впливу різноманітних факторів на його функціональну діяльність. На сьогодні, ще досі розробляють та удосконалюють обґрунтовану систему фізичних вправ, які безпосереднім чином спрямовуються на розвиток формування фізичних якостей організму [3].

Хоча головним завданням в суспільстві виступає виховання підростаючого покоління фізично здоровими, на жаль, нині практично здоровими є лише менше 30 % дітей дошкільного віку, лише 65 % дітей і 6 % підлітків фізично гармонійно розвинені [2]. В нашій країні не рідким є явище, коли підлітки звільненні від занять з фізичного виховання за станом здоров'я і саме тому не мають певної можливості активно займатися розвитком своїх рухових навичок та вмінь. Необхідно пам'ятати той факт, що

виняткове значення для здоров'я дітей, має правильне чергування фізичних навантажень і певної розумової діяльності, а також дотримання відповідного чіткого режиму. Це полягає в тому, що після будь-якої напруженої роботи (чи то розумової чи фізичної) організм дитини потребує у відпочинку.

Отже, можна зробити висновок, що роль фізичного виховання в житті кожної людини (в тому числі і в підлітковому віці) є визначною, адже дана система соціально-педагогічних заходів цілком спрямована на зміцнення здоров'я та організму взагалі та несе в своєму розумінні мету удосконалювати фізичні можливості, а також формувати життєво важливі рухові навички та вміння.

Список використаних джерел

1. Петрушин Д. В. Фізична підготовленість підлітків її сучасний стан та мотиватори, засоби вдосконалення спортивної активності: зб. наук. праць. Житомир, 2020. С. 50-53.
2. Роль фізичного виховання. URL: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/pedagog/14498/>
3. Ковальчук Г. П. Проблема фізичного виховання та зміцнення здоров'я школярів у творчій спадщині. *Педагогічний дискурс*, 2011. С. 236-241.

Арделян Д. Р.

*здобувач вищої освіти,
Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ (м. Дніпро)*

Скрипченко І. Т.

*кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент,
завідувач кафедри фізичного виховання та
тактико-спеціальної підготовки,
Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ (м. Дніпро)*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ НЕОЛІМПІЙСЬКОГО СПОРТУ

*Ardelyan D. R. Organizational and legal foundations of non-olympic sport
Keywords: non-olympic sport, structure, development, international law*

Спорт – це одна з фундаментальних функцій у творенні прогресивної та сучасного суспільства з метою збереження і зміцнення здоров'я населення, засіб підвищення життєстійкості, оптимізму, працездатності людей. Наша держава розробляла статті та акти щодо нормативної регламентації в цьому питанні. Наприклад, за статтею 49 Конституції України, утвердженою ще 1996 році, проголошує про державне піклування та забезпечення умов для розвитку медичного огляду та спорту для забезпечення здоров'я населення.

Спорт існує з людиною протягом усього його життя і в історичному плані. Розвиток олімпійських ігор та неолімпійського спорту відбувався